

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Zacchæum vocat. 28

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Ut ad Nequitiae diruenda sacratia,
Tota tibi manu opus non sit.

Jactantibus assidue pœnam Balthassaris,
Omen tristissimum Deus scribens.

Indignantem peculiaria
Singulis in Erebo parata supplicia,
Sibi pessime consciu diu non fuerunt.

Nisi suspicari quis malit,
Objicere illum in terra cuique pulverem suum;
Unde ante alios læsi Senes,

Quorum propior cineribus flamma est.
Scribit Deus quoque læsus in Marmore;

Inde in illius hostibus tantus timor.
Eodem quo leges, alias exaraverat digito,

Eam nunc, item in lapidibus, imprimit,
Qua nemo in posterum inferat alteti,
Quod non vult sibi.

In foro Christi præjudicium nullum est,
Ab aliis fuisse damnatum.

Amotis accusatoribus
Abit illico severitas iudicis in sollicitudinem Patris;

Quamdiu possunt prædesse monita
Ne putate, Mortales.

Posse Deum intentare supplicia.

ELOGIUM XXVIII. ZACCHÆUM VOCAT.

Luca cap. 19.

Quid tibi, mi Samaritanæ cum Jericho?

Ut video, eo adhuc ab Hierusalem descendentes

Opportunus Fidejussor expectas.

Erigere qui lapsa venisti,

Ubi senseris ruinam accurrens.

Quam olim urbem sacerdotum tubæ dejecerant

Studes clamore piæ prædicationis attollere.

Thesauros pollicitus.

A varos excitare cœpisti;

Publicanis innotuit magnum lucrum esse te sequi,

Eorum primus à fulgore auri jam anhelat ad tuum.

C 5

Videri

*Balthassaris cœna
turbata spectro polli-
cis scribentis in parie-
te. Vide Daniel, cap.*

*Alia interpretatio
scriptionis Christi.*

Alia rursus diversa

*Adientes autem
hec, Vnus post unum
exibant, incipientes
à senioribus.*

*Scribit in marmore
læsus Adagium.*

*Pavimentum au-
tem templi uti sua
marmorum fuit.*

*Moses leges dictæ
sunt scripta digito
Dei.*

*Mulier ubi sunt quæ
te accusabant.*

*Nemo te condemna-
vit, nec ego te conde-
mnabo.*

*Vade, & jam am-
plius noli peccare.*

*Samaritanus quis
curari eum jubet,
qui incidit in latro-
nes.*

*Hierico à Iosua Sa-
cerdotum tubis de-
structæ, ut habetur
Iosua 6.*

*Chrysolog. serm. 54.
Dixerat enim, &
habebis thesauros in
cælis.*

*Ex Eusebio Emiseno
in hom. in hunc lo-
cum.*

*Aquivocum hoc de
Cruce qua dimisisti
per peccatum homi-
nis exaltatio est.*

*Sycomerus ficus fa-
rta.*

*Omnis enim emin-
tia cum periculo.*

*Et suscepit illum
gaudens in domum.*

*Hodie salus huic do-
mum facta est, quod
& ipse sit filius
Abrahæ.*

*Abraham tres An-
gelos excepit hospi-
tio.*

*Hoc est desiderium
pecuniarum.*

Chrysolog. serm. 29.

Eodem enim teste

*Chrysolog. postea sa-
thius Episcopus.*

Chrysolog. serm. 29.

*& serm. 54. de Za-
chæo.*

Idem serm. 54.

Videi tamen turba te prohibet,
Quantumlibet studiosissima tui;
Qui se super illam non erigat,
Tuo non hilaretur aspectu.

Homini diminuto sublimitas suppletur à ligno.

Fit illi Arbor primus gradus in cœlum;

In ea te Venatorem expectat,

Prandio tuo debita volucris,

Si tamen ante fuerit deplumata.

Qui cæteros non æquaverat corpere,

Jam, supra cæteros eminens fide;

Arborem fatuam

Cœlestis sapientiæ Cathedram fecit.

Puillus in oculis suis homo,

Ad se illico traxit oculos Dei,

Jubetur festinans descendere

Qui suo adhuc prægravatus affectu

In sublimi ruinæ proximus staret.

Jubetur & parare convivium Christo,

Cui crepundiis fidei suæ diem solennem fecisset.

Meritus beneficium,

Quod tanta cum hilaritate suscipiens

Videretur agnoscere,

Divitias habet jam ad largitatis materiam,

Non ad incendium cupiditatis.

Domini salus totam redundat in Domum;

Consalutatur filius Abrahæ,

Qui & hospes Trinitatis extiterit,

Et Unigenitum cordis su desiderium immolatit.

Epulatur Christus

Lautius in Zachæi mente, quam sigmate;

Defraudatore pecuniæ

Sibi distributorem Gratiæ destinat.

Adimit homini vitium, relinquit genium;

Quæstum non perdit Publicanus iste, sed mutat,

Telonium magis suscipit, quam relinquit,

Ut mansura Deo, non homini peritura conquirit.

Ex quo credidit se post mortem victurum,

Illico bonorum dimidium providus

Futuram transmisit ad vitam

Ne

Ne meriare, qui fapis,
Hoc à Zacchæi statuta miraculum,
Quod est vitam reddere mortuo,
Hoc dare largitatem Avaro.

*Chrysolog. serm. 28.
de Matthæo, & Pu-
blicanis.*

ELOGIUM XXIX.
CANANÆÆ FILIAM CURAT.

Matth. 15. Marc. 7.

Itane sunt Emporia inuito te digna
Sidon, & Tyrus,
Ut ibi quoque mercaturam exerceas animorum;
Fallit spes tuas

*Secessit in partes
Tyri, & Sidonis, &
ecce mulier Cana-
naa, &c.*

Destituta jam cœli bonis Judæa;
Inutiles experiris cum illa contractus;
Aliò transferendæ salutis Nundinæ
Ut tuæ avaritia charitatis

*Similis fuit Christus
homini negotiatori
querenti bonas mar-
garitas.*

Luero pleniore pinguescat.
Ethnicorum in sinibus Hebræum præmones
Meditari ab illo te fugam.

*Et ecce mulier de fi-
nibus illis egressa cla-
mavit dicens &c.*

Qui tamen post cætera,
Sensum quoque Justî doloris amiserit,
Omnia tecum asportaturum te bona non luget.
Cananæo nequior male circumcîsus Apella
Amisit omne jus terræ suæ.

*Christus alter Bias,
qui omnia bona se-
cum ferret.*

Restituitur in integrum qui fugatus incola fuerat;
Cessavit ejiciendi ratio depravationis periculum;
Potest Alienigena Judæum corrigere,
Depravare se deteriorem non potest.

*Cananæi expulsi
olim de regionibus
suis à populo Iudæo-
rum.*

Tuto igitur fines suos transiliat Syrophœnissa,
Ex quo tu quoque in ditione gentium es.
Habent tua jura omnia qui te habent,

*Ideo enim jussi occi-
di, & pelli, ne depravarent
Hebræos.*

Divinitatis vestigia
Subodorata est Canis sagax;
Ne spera latebris venatricem eludere;
Ubi cunque te senserit,

*Abiit in fines Tyri,
& Sidon, & ingres-
sus domum nemi-
nem voluit scire.
Marc. cap. 7.*

Nobilem prædam clamore detegerit,
Si vi tenere non speret.
Acclinata pedibus tuis,
Lambit blanditiis linguæ te totum;

*Vocat illum, & Do-
minum, & filium
David.*

Nec